

Barnfamiljen i Erkheikki om vägförbättringarna ” Gården är ännu mer hemtrevlig nu”

När Megan Robson och Ola Kostet lämnade storstadslivet i Kanada för en släktgård i Erkheikki hade MaKS-projektet inte startat än intill deras hus. Under hösten 2025 gick etappen i mål och idag kan de gå tryggt med barnvagnen på den nya gång- och cykelbanan genom byn. ”När vi kom hem från bb fanns det en trottoar på plats så det var ju perfekt timing”, säger Megan Robson.

Sommaren 2021 gick flyttlasset till Erkheikki för Megan Robson, 33, och Ola Kostet, 34. Flytten gjordes från Megans hemland Kanada till Olas hemkommun Pajala, med några år i Skellefteå där emellan. Idag bor dem på Olas släktgård med deras ettåriga son August och hunden Phoebe.

Intill familjens röda hus med vita knutar upprustas väg 395 för en säker trafikmiljö och god boendemiljö, som en del av MaKS-projektet (Malmtransporter Kaunisvaara-Svappavaara). Längs sträckan har vägen nu breddats och förstärkts samt upprustats med bland annat nya busshållplatser, bulleråtgärder och en gång- och cykelbana i form av en trottoar i Erkheikki.

Upprustningen uppskattas av barnfamiljen som nu känner sig tryggare att promenera längs vägen.

– Det är mycket trafik genom byn och tidigare när vi gått här med all trafik har det inte känts alltför bra. Speciellt på vintrarna då vi fått gå i snövallarna i sidan av har vi hellre promenerat någon annanstans, men när vi kom hem från bb med August fanns det en trottoar på plats så det var ju perfekt timing. Nu känns det tryggt att gå här med barnvagn, säger Megan Robson.

Längs vägen passerar mycket trafik dygnet runt, vilket Megan och Ola menar att de vant sig vid.

– Ljudet tänker man inte så mycket på när man bor här. Däremot är det många som kör för fort genom byn. Att det är 60 km/h funkar fint så länge alla skulle följa det, men det skulle vara toppen med en fartkamera eller sänkt hastighet på delar av vägen så att fler skulle tänka till. Dock måste jag säga att malmbilarna kör vettigt. De saktar även ner farten extra om de ser att vi är ute och promenerar, det är fint, säger Ola Kostet.

Som en del av upprustningen av vägen har det också installerats en röd bullerskyddsskärm intill familjens hus. Den dämpar ljudet från trafiken och skapar en mer avskild och ombonad känsla på gården.

– Många tror att vi tycker det är fult att ha ett rött bullerplank här utanför fönstret men vi känner tvärtom. Det är ju fint och vår gård har blivit ännu mer hemtrevlig då huset känns mer skyddat och avskilt från vägen. Alla kan inte se direkt in genom köksfönstret nu som innan, säger Megan och skrattar till.

Till vardags jobbar Megan som lågstadielärare på Smedskolan i Pajala och Ola som teatertekniker på Tornedalsteatern. En vardag som skiljer sig något från storstadspulsen i Vancouver, men vardagen i Tornedalen är något de trivs med.

– Det är en frihet att bo här. Man har mycket eget space och få mycket för pengarna, säger

Megan.

Något Ola också håller med om.

– För mig är det hemma på något vis, det är lugnt och tryggt.

Bifogade bilder

Barnfamilj i Erkheikki